

Sygn. Akt XVII AmE 314/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSR (del.) Jolanta Stasińska**

Protokolant: Aleksandra Marczak

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2019 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w P.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) spółki akcyjnej spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w P. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 12 marca 2018 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od (...) spółki akcyjnej spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w P. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 314/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 12 marca 2018 roku, numer (...) na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 7a i ust. 2 oraz art. 33 ust. 9 pkt 3 w związku z art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285 i 624), w związku z art. 16 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 2290), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., posiadającemu numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...) (dawniej: (...) Sp. z o.o.), zwanemu dalej „Przedsiębiorcą”, orzekł:

1. że Przedsiębiorca naruszył art. 30 ust. 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w ten sposób, że nie złożył w terminie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 2 ustawy, za I (pierwszy) kwartał 2016 r.;
2. za działania opisane w pkt 1 wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł. (decyzja, k. 4-6)

Od wyżej wymienionej decyzji powód – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. wniósł odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie art. 30 ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 20 lit a) w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w brzmieniu obowiązującym na dzień 16 maja 2016 r. poprzez przyjęcie, że powód zobowiązany był do złożenia sprawozdania kwartalnego za I kwartał 2016 r. w sytuacji, gdy na powodzie, jako przedsiębiorcy wykonującym wyłącznie działalność w zakresie nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych i ich sprzedaży poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, nie ciążył obowiązek składania przedmiotowego sprawozdania.

Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie decyzji oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Powód w treści odwołania wskazał, że nie ciążył na nim obowiązek sprawozdawczy, ponieważ samo posiadanie koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą nie świadczy o posiadaniu przez powoda statusu producenta. Wskazywał na różnicę, pomiędzy wprowadzaniem do obrotu poza procedurą poboru akcyzy i w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. Powołał się przy tym na treść decyzji Prezesa Agencji Rynku Rolnego, wskazując na dokonaną tam interpretację przepisów. (odwołanie, k. 7-8v)

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki podtrzymał dotychczasowe stanowisko zawarte w treści decyzji.

Ponadto, wniósł o:

1. oddalenie odwołania,
2. zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany stwierdził brak podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji. Wskazał jednocześnie, że na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, powód posiadał status producenta, co w efekcie świadczy o tym, iż był zobowiązany do złożenia sprawozdania kwartalnego za I kwartał 2016 r. do dnia 16 maja 2016 r. Podkreślił, że brak złożenia przez powoda przedmiotowego sprawozdania uniemożliwiło organowi dokonania ustalenia, czy dany obrót odbywał się w procedurze zawieszony akcyzy, czy nie. (odpowiedź na odwołanie, k. 23-26)

W toku rozprawy strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., (obecnie: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.) posiadał koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą udzieloną decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 13 stycznia 2015 r. Nr (...) na okres od 14 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2016 r., w której określono, że przedmiot działalności objętej ww. koncesją stanowi „działalność gospodarcza polegająca na obrocie paliwami ciekłymi z zagranicą bez wykorzystania infrastruktury technicznej” (decyzja, k. 1 akt adm.)

Przedsiębiorca nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania kwartalnego za I (pierwszy) kwartał 2016 r. w terminie o którym mowa w treści art. 30 ust. 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2017 r.) tj. do dnia 16 maja 2016 r. (okoliczność bezsporna)

Niniejsze sprawozdanie przedsiębiorca złożył osobiście w dniu 7 lipca 2016 r. (k. 4 – 15 akt adm.)

Pismem z dnia 9 stycznia 2018 r. Prezes URE zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary w związku z niezłożeniem w terminie sprawozdania kwartalnego Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, za pierwszy kwartał 2016 r., określonego w przepisie art. 30 ust. 2 ustawy, a także, w oparciu o art. 50, 77 § 1 i art. 78 Kodeksu postępowania administracyjnego, zobowiązał przedsiębiorcę

do złożenia wyjaśnień w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia. Powyższe pismo zostało Przedsiębiorcy doręczone w dniu 15 stycznia 2018 r. (zawiadomienie, k. 16-17 akt adm., potwierdzenie odbioru, k. 18 akt adm.)

Pismem z dnia 9 lutego 2018 r. Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Poinformował równocześnie, że ze zgromadzonym materiałem dowodowym może zapoznać się w siedzibie Urzędu w terminie 7 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia. Powyższe pismo zostało prawidłowo doręczone w dniu 15 lutego 2018 r. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu w tym zakresie uprawnienia. (zawiadomienie, k. 19 akt adm., potwierdzenie odbioru k. 20 akt adm.)

W dniu 12 marca 2018 r. Prezes URE wydał decyzję Nr (...)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do brzmienia art. 30 ust. 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w brzmieniu obowiązującym w dniu 16 maja 2016 r. (Dz.U.2015.775, t.j. Dz.U.2016.266) Producenci są obowiązani do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdań kwartalnych, sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów zawierających informacje dotyczące:

1) ilości i rodzajów:

a) wytworzonych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,

b) wprowadzonych do obrotu paliw ciekłych, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach,

c) wprowadzonych do obrotu biopaliw ciekłych, z określeniem zawartości biokomponentów w tych biopaliwach,

d) biopaliw ciekłych przeznaczonych do zastosowania w wybranych flotach, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,

e) biopaliw ciekłych zużytych na potrzeby własne;

2) kosztów wytworzenia poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, z wyszczególnieniem zagregowanych kosztów:

a) zakupu biokomponentów,

b) zakupu surowców innych niż biokomponenty, użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,

c) przerobu surowców użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,

d) pozostałych.

Natomiast, jak wynika z przepisu art. 2 ust. 1. pkt 20 tejże ustawy, użyte w ustawie określenie „producent” oznacza przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie:

a) wytwarzania, magazynowania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych i wprowadzania ich do obrotu lub

b) importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów, a następnie ich wykorzystania do wytwarzania przez siebie paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej z dnia 2 lipca 2004 roku. (Dz.U.2015.584 j.t. ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w roku 2016, przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

Podkreślenia wymaga, iż punkt 1 decyzji koncesyjnej Prezesa URE z dnia 13 stycznia 2015 r. Nr (...) określał przedmiot działalności Przedsiębiorcy objętej przedmiotową koncesją, jako „działalność gospodarcza polegająca na obrocie paliwami ciekłymi z zagranicą bez wykorzystania infrastruktury technicznej”.

Zatem, zgodnie z powyższym przepisem, należy stwierdzić, iż powód posiadał status producenta, o którym stanowi art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Zarówno treść przepisu, jak też treść koncesji dowodzi, że powód był przedsiębiorcą wykonującym działalność gospodarczą w myśl przepisów ustawy o działalności gospodarczej, w zakresie wskazanym w art. 2 ust. 1 pkt 20 cytowanej ustawy, tj. w zakresie „obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą(...)”, dlatego należy uznać, że spoczywał na nim obowiązek udzielenia informacji poprzez złożenie przedmiotowego sprawozdania.

Strona pozwana zasadnie zwróciła uwagę na treść przedmiotowej decyzji koncesyjnej. Dodać należy, że do stwierdzenia posiadania powyższego obowiązku, nie jest konieczne wykazanie przez powoda, że dokonywał importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych i biopaliw ciekłych i wprowadzał je do obrotu w okresie obejmującym obowiązek sprawozdawczy. Istotne jest jedynie wykazanie, że we wskazanym okresie posiadał możliwość wykonywania wyżej wymienionych czynności określonych koncesją, w ramach powadzonej działalności gospodarczej. Sąd podziela pogląd prezentowany w doktrynie i orzecznictwie, zgodnie z którym obowiązek sprawozdawczy nie zależy od faktycznego wykonywania działalności gospodarczej w określonym zakresie.

Powód w treści odwołania podnosił, że dokonywał wyłącznie nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych i ich sprzedaży, w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, wobec tego nie był zobowiązany do przekazywania Prezesowi URE sprawozdań kwartalnych. Z tego względu, w ocenie powoda, był on zwolniony z powyższego obowiązku sprawozdawczego jako producent, gdyż ze względu na sposób prowadzonej działalności nie „wprowadzał do obrotu” paliwa w znaczeniu nadanym przez ustawę. Pozwany wskazał natomiast, iż tego czy dany obrót odbywał się w procedurze zawieszony akcyzy, czy też nie, Prezes URE mógł się dowiedzieć tylko ze sprawozdania przedsiębiorcy. W odniesieniu do powyższego wskazać należy, iż w myśl art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych z dnia 25 sierpnia 2006 roku (Dz.U.2015.775 t.j. oraz Dz.U. z 2016r. poz. 266) użyte w ustawie określenie „wprowadzenie do obrotu” oznacza rozporządzenie biokomponentach, paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Według zaś treści art. 30 ust. 2 pkt 1 a cytowanej ustawy, producent miał Prezesowi URE udzielić informacji dotyczących ilości i rodzajów wytworzonych paliw i biopaliw ciekłych, zgodnie zaś z pkt b i c, informacji dotyczących ilości i rodzajów „wprowadzonych do obrotu” paliw i biopaliw ciekłych, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach i biopaliwach. Istotnie zatem, dopiero z treści przedmiotowego sprawozdania, którego powód nie złożył we właściwym terminie, Prezes URE powziąłby wiedzę, czy powód faktycznie „wprowadzał do obrotu” paliwa w rozumieniu powołanej ustawy.

W myśl art. 33 ust. 1 pkt 7a ustawy, karze pieniężnej podlega ten, kto nie złożył w terminie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania kwartalnego o którym mowa w art. 30 ust. 2, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane. Natomiast, zgodnie z art. 33 ust. 9 pkt 3 cytowanej ustawy, karę pieniężną o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w zakresie pkt 2a,2b,5,5a,7a,8a,8d,8e, wymierza Prezes Regulacji Energetyki w drodze decyzji administracyjnej. Wysokość kary pieniężnej za naruszenie o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 7a ustawy, zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy, wynosi 5.000,00 zł.

Zgodnie z treścią art. 16 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 2290) do sprawozdań, o których mowa w art. 30 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, składanych za okresy do ostatniego kwartału 2017 r. włącznie, oraz do kar pieniężnych za niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 30 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, za okresy do ostatniego kwartału 2017 r. włącznie, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Z okoliczności niniejszej sprawy bezsprzecznie wynika, iż powód nie złożył sprawozdania za I kwartał 2016 r. w przewidzianym w art. 30 ust. 2 ustawy terminie, tj. do dnia 16 maja 2016 r. Niniejsze sprawozdanie powód złożył 7 lipca 2016 r. Wobec tego, w ocenie Sądu nałożona na powoda kara pieniężna odpowiada przepisom prawa. Podkreślenia wymaga fakt, iż nałożona przez Prezesa URE kara pieniężna została przez ustawodawcę wskazana wprost, co wykluczyło możliwość jej miarkowania.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako niezasadne.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony oraz na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265). Na koszty procesu po stronie pozwanego złożył się koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł.

SSR (del.) Jolanta Stasińska